

1. **Vallet** Dr. August: **Lourdes**, comment interpréter ses guérisons. Paris 1929. Librairie-éditeur Pierre Tequi 12°, str. 232.

2. **Duplessy** Eug.: **Histoire d'un déti**, aux adversaires de Lourdes sur la guérison de Pierre de Rudder 12°, str. 152, Paris 1929, Tequi.

3. **Millot** le Chan.: **Ce que c'est qu'une Eglise**, discours de circonstance, recueillis et publiés Paris 1929, Tequi, 12°, str. 322.

4. **Morice** Henri: **La bonne providence**. Paris 1929. Tequi, 12°, str. 210.

1. — Na temelju podataka o povijesti bolesti i čudesnog ozdravljenja gdice Elizabete Delot u Lurdu (13. VI. 1926.), pušta se autor, predsjednik odbora za liječnički pregled, u raspravljanje: kako da tumačimo lurdsku ozdravljenja? (str. 43.—127.). Njegovi izvodi o zakonima biološkim, o disciplini atoma, nesavršenosti naših sjetila, molitvi i njezinoj snazi, sve u poredbi s ovakovim jednim čudesnim ozdravljenjem, pripravljaaju konačnu autorovu misao, kojom se on kao stručnjak poklanja pred nadnaravnim utjecajem Božje milosti preko Bl. Djevice Marije. U trećem odsjeku (str. 127.—222.) se osvrće na objekcije, koje obično stavljaju protivnici lurdskih čudesa. Izlaganje mu je uvjerljivo i originalno; filozofski pogledi ili bolje tumač nekih kozmoloških problema dosta su pod utjecajem moderne filozofije. — U zaglavku i epilogu daje autor izražaja svojoj dubokoj vjeri u Boga; citira divnu himnu Kepplerovu iz »Nove astronomije« kao dokaz vjere i poniznosti tog velikog učenjaka. — Čitavo je djelo jedan krasan prilog život apologetici naše Crkve.

2. — Ovdje vrsni apologeta i neumorni pisac Duplessy daje povijest jedne svoje borbe o glasovitom lurdskom čudu na Petru Rudderu. Makar da je prošlo već 17 godina od vremena te borbe s profesorom A. Chide-om, čitava će stvar, ovdje do u detalje prikazana, biti i danas vrlo dobrim argumentom onima, koji dolaze, a u stvar nijesu upućeni. Stari prigovori se uvijek ponovno iznose; na mjestu je da savremena generacija znađe za njihov postanak i njihovu redovno slabu vrijednost.

3. — U ovoj su knjizi sabrani prigodni govori za posvetu, blagoslov i proslavu Crkve uopće (str. 4.—139.); zatim za posvetu i simboličko značenje zvona (str. 139.—227.); napokon za crkvenu muziku, u prvom redu značenje i vrijednost orgulja (str. 237.—386.). Dogada se, da se govornici u ovakovim zgodama često udaljuju od predmeta i utiču općenitim temama. Ovdje je naprotiv čitav niz govora od biskupâ i kanonikâ, koji su sadržajno liturgički u stilu svečanosti, a po formi vrlo jednostavni. Ima ih svega 28: o Crkvi 12, o zvonima 10, ob orguljama 6.

4. — Djelo marljivog, francuskog pisca iz religiozno-moralnog područja i literature, iznosi inteligentnoj publici jedan dogmatski temat na razmišljanje u 5 poglavlja. Autor se trudi, da mu način izričaja bude što jednostavniji i shvatljiviji; samo tako je mogao izbjeći izvjesnom stupnju monotonijske i zamaranja. Poglavlje III., u kojem raspravlja o djelovanju Božjem, ljubavi njegovoj (utjelovljenje, euharistija) slobodnoj volji našoj i moćima naše naravi, nazvao je: *La politique divine*. Ovo je knjiga za one, koji traže jedno više shvaćanje religije i nastoje oko produbljenja svog duševnog života.

Dr. A. Živković.